

ข้อเสนอโครงการวิจัย

เพื่อขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต

- ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) การพัฒนาเกณฑ์การประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายบุคคลหัวข้อ “มิตรภาพ” ในมุมมองของผู้เรียนรายวิชา COM 223: การถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร

(ภาษาอังกฤษ) Development of Evaluating Criteria for “Friendship” Portrait Photography as Perspective by Students in COM 223: Digital Photography for Communication
- ประเภทนักวิจัย ประสพการณ์ เคยได้รับทุนจากศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน ปีการศึกษา 2547
- ประเภทของงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ประเภทหลัก การวิจัยเพื่อปรับปรุงรูปแบบและเทคนิคการสอน

ประเภทย่อย การปรับเปลี่ยนวิธีการวัดและประเมินผลการเรียน
- รายวิชา/สาขาที่ทำวิจัย COM 223 การถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร สาขาวิชานิเทศศาสตร์
- ผู้ดำเนินการวิจัย (หัวหน้าโครงการ)

ชื่อ (ภาษาไทย) นายอนุสรณ์ ศรีแก้ว

(ภาษาอังกฤษ) MR. ANUSORN SRIKAEW

คุณวุฒิการศึกษา นศ. ม. การสื่อสารมวลชน

สถานที่ทำงาน คณะนิเทศศาสตร์

ตำแหน่งทางวิชาการ -

โทรศัพท์ 4709
- ผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษาโครงการ

ชื่อ (ภาษาไทย) นายกฤษณ์ ทองเลิศ

(ภาษาอังกฤษ)	MR.GRIT THONGLERT
คุณวุฒิการศึกษา	นศ. ด. นิเทศศาสตร์
สถานที่ทำงาน	คณะนิเทศศาสตร์
ตำแหน่งทางวิชาการ	รองศาสตราจารย์
โทรศัพท์	4681

7. สถานที่ทำการทดลองหรือเก็บข้อมูล

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

8. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

รายวิชาการถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร เป็นรายวิชาบังคับของหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต โดยมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วยการบรรยาย 2 ชั่วโมงและมีภาคปฏิบัติ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ การประเมินผลการเรียนการสอนเน้นผลงานภาคปฏิบัติร้อยละ 50 โดยคิดคะแนนจากผลงานภาพถ่ายของนักศึกษา โดยเกณฑ์การประเมินคุณค่าของผลงานนั้น เท่าที่ผ่านมาเป็นการใช้หลักเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปที่ตั้งอยู่บนหลักการที่ได้รับอิทธิพลมาจากหลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าภาพถ่ายของประเทศตะวันตก ซึ่งเป็นต้นแบบของการจัดการเรียนการสอนทางนิเทศศาสตร์ในประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์การประเมินคุณค่าภาพถ่ายในประเทศไทยหาได้มีความสอดคล้องกับหลักการของตำราตะวันตกเสมอไปไม่ ประจักษ์ชัดจากผลการตัดสินคุณค่าของภาพถ่ายหรือภาพถ่ายเชิงสารคดีที่ได้รับรางวัลจากสถาบันต่าง ๆ ที่มีหลักเกณฑ์แตกต่างกัน ในทำนองเดียวกันเมื่อพิจารณาในบริบทของการเรียนการสอนวิชาการถ่ายภาพ ได้พบปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งคือ การประเมินคุณค่าผลงานของนักศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาร่วมกันของรายวิชาที่สอนเกี่ยวกับงานสร้างสรรค์ กล่าวคือการประเมินคุณค่าผลงานจากผู้สอนมีความเป็นอัตวิสัยสูง ซึ่งในบางครั้งผู้เรียนมีข้อโต้แย้งผลการประเมินคุณค่าผลงานจากผู้สอน แม้ผู้สอนจะพิจารณาจากหลักเกณฑ์พื้นฐานทั่วไปที่เป็นที่ยึดถือกันในวงวิชาการซึ่งมีการประเมินคุณค่าผลงานจากนานาามิติ เช่น คุณค่าทางเนื้อหาของภาพ คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ คุณค่าทางเทคนิค เป็นต้น

ในการสอนภาคปฏิบัติในรายวิชานี้ หัวข้อที่สำคัญหัวข้อหนึ่งคือ การถ่ายภาพบุคคล โดยปี การศึกษานี้ ผู้สอนได้กำหนดงานการถ่ายภาพบุคคลในหัวข้อ “มิตรภาพ” เพื่อให้สอดคล้องกับ ค่านิยมพื้นฐานของสังคมไทยในการดำรงอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ อีกทั้งยังสอดคล้องกับบริบท ทางสังคมและการเมืองที่ปรารถนาความสันติสุข และยังเป็นกลไกสำคัญของการสร้างสังคม ธรรมาธิปไตยตามแนวนโยบายการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยรังสิต

ในการกำหนดหัวข้องานดังกล่าว นำมาสู่การสร้างเกณฑ์การประเมินผลงานภาพถ่าย ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา ทั้งนี้การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลงานร่วมกันนี้ เป็นการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการสร้างสรรค์บรรยากาศทางการเรียนรู้ที่เหมาะสม อีกทั้งยังนำมาซึ่งหลักเกณฑ์ การประเมินผลการเรียนการสอนที่ได้รับการยอมรับร่วมกันทั้งจากผู้สอนและผู้เรียน และสอดคล้อง กับบริบทของเหตุการณ์ที่ผู้เรียนและผู้สอนได้ร่วมกันกำหนดประเด็นทางการศึกษา โดยคำนึงถึง ศักยภาพทางความรู้และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่นักศึกษาใช้ฝึกปฏิบัติงาน ด้วยหลักเกณฑ์ การประเมินใหม่ที่จะได้รับการวิจัยครั้งนี้ น่าจะนำมาซึ่งบรรยากาศการมีส่วนร่วมทางการเรียน การสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้และความรู้สึกมีส่วนร่วมของนักศึกษา และการยอมรับเกณฑ์การ ประเมินคุณค่าผลงานร่วมกัน น่าจะเป็นประโยชน์ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ดี ยิ่งขึ้นต่อไป

9. วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสร้างเกณฑ์ในการประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายบุคคลหัวข้อ “มิตรภาพ” ของ นักศึกษา ที่ปฏิบัติได้จริงและเป็นที่ยอมรับของผู้เรียนและผู้สอน
2. เพื่อศึกษาผลของการนำเกณฑ์การประเมินคุณค่าภาพถ่ายของนักศึกษาที่ได้รับการจากการ วิจัยไปใช้เพื่อการประเมินผลการเรียนการสอนในรายวิชาการถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร

10. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เกณฑ์การประเมินคุณค่าภาพถ่ายบุคคลที่สอดคล้องกับบริบทเหตุการณ์และ วัฒนธรรมของสังคมไทยในปัจจุบัน
2. ได้หลักเกณฑ์การประเมินคุณค่างานภาพถ่ายเชิงวารสารศาสตร์ที่ได้รับการยอมรับ ร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน จะช่วยให้นักศึกษามีแนวทางในการสร้างสรรค์

ผลงานที่สอดคล้องกับแนวทางการประเมินผล และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
รายวิชาการถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสารดียิ่งขึ้น

11. ทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้เพื่อเป็นแนวทางในการเข้าถึง
ปัญหาและวิเคราะห์ข้อมูล

ก) แนวคิดเรื่องการประเมินคุณค่าของภาพถ่าย เสนอโดย Brian Horton (2001), และ
Gillian Rose (2001) ว่าด้วยแนวทางการวิเคราะห์และประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายเพื่อการ
สื่อสารในมิติต่างๆ ได้แก่คุณค่าจากองค์ประกอบทางด้านเนื้อหาสาระทางการสื่อสารมวลชน
คุณค่าจากองค์ประกอบทางด้านศิลปะภาพถ่าย พิจารณาจากประเด็นใดประเด็นหนึ่งหรือการ
ผสมผสานระหว่างหลักการจัดองค์ประกอบภาพ ซึ่งหลักการจัดองค์ประกอบภาพได้แก่ การใช้ฉาก
หน้าและฉากหลัง การเน้นจุดสนใจด้วยกฎสามส่วน การแสดงทัศนียภาพ การใช้กรอบภาพ ความ
สมดุล คุณค่าของแสงและเงา และคุณค่าจากองค์ประกอบทางด้านเทคนิคภาพถ่ายได้แก่ ความ
ชัดเจนของภาพ ความถูกต้องของสีสันทันภาพ เป็นต้น

ข) แนวคิดการสร้างโครงความคิดของบุคคล (Personal construct approaches) และ
The repertory grid เสนอโดย Kelly George A. และได้รับการพัฒนาโดย Banister, Peter,
Burmaan, Erica, Parker, Ian, Taylor, Maye, and Tindall Carol. (1994) ว่าด้วยระเบียบวิธี
การศึกษาโครงความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า ซึ่งในกรณีนี้คือ ภาพถ่ายบุคคล Kelly กล่าวว่า
มนุษย์คิดและกระทำในทิศทางเดียวกับสิ่งที่เขาคาดหวังว่าจะเกิดขึ้น ส่วนหลักสำคัญของทฤษฎี
โครงความคิดของบุคคล มีดังนี้

1. มนุษย์เฝ้าสังเกตเหตุการณ์ใด ๆ ก็ตามที่มีแนวโน้มจะหวนเกิดขึ้นซ้ำอีก
2. มนุษย์เห็นเหตุการณ์ในลักษณะที่แตกต่างกัน
3. มนุษย์มีการจัดลำดับของสรรพสิ่ง
4. ระบบการสร้างของมนุษย์จะประกอบด้วยการจัดแบ่ง 2 ประเภท อีกนัยหนึ่ง คือ
มนุษย์จะเฝ้าหาด้านตรงข้ามสำหรับความหมายของสรรพสิ่ง
5. มนุษย์พยายามเชื่อมสัมพันธ์กับโลกภายนอกให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และ
พยายามที่จะรู้จักตนเอง

6. มนุษย์มีการจัดการกับโลกรอบตัวที่สอดคล้องสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้
7. ระบบการสร้างโครงความคิดของบุคคลมีความหลากหลาย มนุษย์เปลี่ยนวิถีทางในการจัดการกับโลกรอบตัว โดยขึ้นอยู่กับว่าจะอะไรมีความเหมาะสมกับเขา
8. การเปิดกว้างและความยืดหยุ่นของบุคคลสามารถทำให้จัดการกับสถานการณ์ที่หลากหลายได้
9. ยิ่งการตีความของมนุษย์ต่อสรรพสิ่งมีความเหมือนกันมากเท่าใด ยิ่งมีแนวโน้มที่ความคิดจะไปในทิศทางเดียวกันมากเท่านั้น
10. ยิ่งมนุษย์มีความเข้าใจต่อสรรพสิ่งจากมุมมองของผู้อื่นได้มากเท่าใด จะช่วยให้การสื่อสารกับผู้อื่นดีขึ้นเท่านั้น

มนุษย์พัฒนาโครงความคิดต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจโลกรอบตัวและบุคคลอื่น ซึ่งโครงความคิดที่มนุษย์ได้พัฒนาขึ้นนี้อยู่บนพื้นฐานของการตีความสิ่งที่ได้สังเกตเห็นและประสบการณ์ มนุษย์มีการอธิบายและตีความเหตุการณ์หรือสิ่งที่ได้เผชิญตลอดเวลา โดยสังเกตความเหมือนและความแตกต่างของสิ่งต่าง ๆ พร้อม ๆ กัน เราจะไม่สามารถรู้จักสิ่งหนึ่งจนกว่าจะรู้สิ่งที่ตรงข้ามกับสิ่งนั้น เช่น เราจะไม่รู้จักความดีโดยถ้าเรายังไม่รู้จักความเลว ดังนั้น ทุกโครงความคิดของบุคคลมีสองขั้ว (Bipolar) เช่น ฉลาด-โง่ ความสุข-เศร้า และมนุษย์จะจัดวางบุคคลให้อยู่ ณ จุดใดจุดหนึ่งระหว่างสองขั้วนี้ เช่น อยู่กึ่งกลางระหว่างความสุขกับความเศร้า ทั้งนี้มนุษย์ตีความความเป็นจริงด้วยการสร้างโครงความคิดต่าง ๆ ขึ้น การค้นหาระบบโครงความคิดของบุคคลหนึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจในตัวบุคคลนั้นมากขึ้น Kelly อธิบายว่า การเข้าใจบุคคลอื่นต้องอาศัยการมองโลกผ่านสายตาหรือความคิดของบุคคลนั้น เพราะมนุษย์มองโลกรอบตัวผ่านโครงความคิดที่เขาได้สร้างสรรคขึ้นมา ดังนั้น การศึกษาโครงความคิดของบุคคลจะช่วยให้เข้าใจจุดยืนหรือมุมมองของบุคคลที่มีต่อโลก และการสื่อสารกับบุคคลอื่นด้วย การใช้โครงความคิดของบุคคลนั้นจะช่วยให้เราเข้าใจบุคคลนั้นมากขึ้น

Kelly ได้ออกแบบเทคนิค “ตารางกรองการรับรู้” (Repertory Grid) เพื่อใช้ในการศึกษาระบบโครงความคิดของบุคคล (Personal Construct System) วัตถุประสงค์สำคัญของตารางกรองการรับรู้ คือ การสำรวจโลกแห่งความหมายของบุคคลซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล การค้นหาโครงความคิดอาศัยการสนทนากับบุคคลหรือการสัมภาษณ์ เพื่อเข้าใจมุมมองของบุคคลเกี่ยวกับประเด็นที่ศึกษา โครงความคิดที่ได้ออกมาจากตารางกรองการรับรู้จะช่วยให้เข้าใจการตีความสิ่งต่าง ๆ ของบุคคลได้ เทคนิคตารางกรองการรับรู้เป็นวิธีการแสวงหา

ความรู้เกี่ยวกับมุมมองและทัศนคติของบุคคลอย่างเป็นระบบ อาศัยการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงความคิดของบุคคล

ตารางกรองการรับรู้ หรือ Repertory Grid สามารถนำมาประยุกต์กับงานด้านสื่อสารมวลชน โดยใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาผู้รับสาร เพื่อให้ทราบถึงลักษณะความต้องการเนื้อหาของสื่อที่ผู้รับสารต้องการได้ ช่วยให้รู้จักผู้รับสารเป้าหมายดีขึ้น อันจะส่งผลต่อการวางแผนเนื้อหาและพัฒนาประสิทธิภาพผลในการสื่อสาร วิธีการของตารางกรองการรับรู้มีวิธีการตรวจสอบความสอดคล้องภายในของคำตอบ ซึ่งช่วยแก้ไขปัญหของการศึกษาผู้รับสารจากการสำรวจด้วยแบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์แบบปกติที่มักได้คำตอบเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ “ดี” ที่ควรมีตามปกติหรือตามความคาดหมายทั่วไป (

ค) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

กฤษณ์ ทองเลิศและชำนาญ หลายเจริญโชคชัย. “การบูรณาการภาพบุคคลกับ

โครงสร้างรูปอักษรที่เกี่ยวกับการก้าวร้าวทางเพศในงานโฆษณาอินส์” .

นิเทศศาสตร์ปริทัศน์. 17, 1 (กรกฎาคม- ธันวาคม 2556) : 185-195.

กฤษณ์ ทองเลิศและพรหมพงษ์ แก้วดวงเด่น. “รายงานการวิจัยเรื่องหน่วยประกอบของ

ภาพข่าวกีฬาต่อการรับรู้ของผู้รับสาร”. นิเทศศาสตร์ปริทัศน์. 8, 1 (ปีการศึกษา

2547) : 108-119.

กฤษณ์ ทองเลิศ, พรหมพงษ์ แก้วดวงเด่นและอนุสรณ์ ศรีแก้ว. “เกณฑ์การประเมิน

คุณค่าผลงานภาพถ่ายเชิงวารสารศาสตร์ของนักศึกษาในมุมมองของผู้เรียนการ

ถ่ายภาพเชิงวารสารศาสตร์”. นิเทศศาสตร์ปริทัศน์. 9, 2 (ปีการศึกษา2548) : 77-

82.

12. ระเบียบวิธีวิจัย

12.1 ประเภทของการวิจัย

การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research)

12.2 ระเบียบวิธี

การวิจัยนี้ใช้แนวทางการศึกษาการสร้างโครงสร้างความคิดของบุคคล (Personal construct approaches) ซึ่งมีรูปแบบการวิจัยที่บูรณาการร่วมกันระหว่างการศึกษาเชิงคุณภาพ (qualitative Study) ร่วมกับการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Study) โดยการศึกษาเชิงคุณภาพเป็นการสัมภาษณ์ผู้เรียนแบบกลุ่มในลักษณะการระดมความคิด ส่วนการศึกษาเชิงปริมาณเป็นการนำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ที่ได้จำแนกประเด็นตามเกณฑ์คุณค่าที่นักศึกษาร่วมคิดขึ้นเพื่อนำมาหาความสัมพันธ์ระหว่าง “ภาพถ่ายบุคคลหัวข้อ “มิตรภาพ” ที่มีคุณค่าสูง” กับเกณฑ์การประเมินในองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

12.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็น 2 ประเภทคือ

- ก) ข้อมูลประเภทบุคคล คือประชากรนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร คณะนิเทศศาสตร์ ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาประชากรทั้งหมด
- ข) งานภาพถ่ายบุคคลหัวข้อ “มิตรภาพ” ได้มาจากนักศึกษาแต่ละคนทำการเลือกมาอย่างเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ตามที่นักศึกษาพิจารณาว่าภาพดังกล่าวเป็นภาพที่มีคุณค่าในหัวข้อดังกล่าว รวมเป็นผลงานภาพ 40 ภาพ

12.4 เครื่องมือและการดำเนินการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสัมภาษณ์ที่เรียกว่าตารางกรองการรับรู้ (repertory grid) ซึ่งเป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลประเภทแนวความคิดของบุคคล ซึ่งแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวได้รับการพัฒนาขึ้นในสาขาจิตวิทยา แนวทางดังกล่าวได้รับการทบทวนและพัฒนาโดย Banister, Peter , Burman, Erica , Parker, Ian ,Taylor, Maye , and Tindall Carol (1994) โดยมีขั้นตอนการเก็บข้อมูลดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักศึกษาเป็น 7 กลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน นักศึกษาแต่ละกลุ่มนำงานภาพถ่ายบุคคลที่ได้เลือกมาอย่างเฉพาะเจาะจงเพื่อคัดเลือกภาพที่เป็นตัวแทนของกลุ่ม ที่เขาคิดว่าเป็นภาพบุคคลที่มีคุณค่าที่ดี จากนั้นนักศึกษาส่งภาพดังกล่าวให้กับผู้วิจัย ผู้วิจัยจะได้รับภาพทั้งหมด 7 ภาพ สาเหตุที่เลือกเพียง 7 ภาพ เพราะในทางจิตวิทยาการรับรู้ นั้นเสนอว่าจำนวนสิ่งเร้าตรงหน้าที่ผู้ดูให้ความสนใจได้ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ นั้นจะไม่เกิน 7 ขึ้นหลังจากที่ได้

8	ภาพถ่ายบุคคลหัวข้อ “มิตรภาพ” ที่มีคุณค่าดี มาก								ภาพถ่ายบุคคลหัวข้อ “มิตรภาพ”ที่มีคุณค่า น้อย
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ขั้นตอนที่ 5 ทำซ้ำขั้นตอนที่ 2 ถึง 4 จนครบ 8 ครั้ง ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้ใช้เวลาประมาณ 60 นาที

ขั้นตอนที่ 6 หลังจากที่ได้บันทึกข้อมูลลงตารางดังกล่าวแล้วจนครบ 7 เกณฑ์การประเมินคุณค่าแล้ว ผู้วิจัยขอให้นักศึกษาเรียงลำดับงานที่เขาคิดว่าเป็น “ภาพถ่ายบุคคลหัวข้อ “มิตรภาพ” ที่มีคุณค่าดีมาก” ไปสู่ “ภาพที่มีคุณค่าน้อย” แล้วบันทึกค่าคะแนนลงในช่องสุดท้าย ซึ่งตัวอย่างตารางข้างต้นคือช่องที่ 8

ขั้นตอนที่ 7 เปรียบเทียบหาความสอดคล้องของแต่ละคู่เกณฑ์การประเมินคุณค่าเพื่อหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเกณฑ์ในแต่ละข้อ โดยเน้นค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อที่ 8 (ภาพถ่ายบุคคลหัวข้อ “มิตรภาพ” ที่มีคุณค่าดีมาก) กับคู่อื่น ๆ เพื่อพิจารณาว่าเกณฑ์การประเมินคุณค่าในองค์ประกอบใดที่มีค่าสหสัมพันธ์กับ “ภาพถ่ายบุคคลหัวข้อ “มิตรภาพ” ที่มีคุณค่าดีมาก”

12.5 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากค่าสหสัมพันธ์ Pearson หลังจากที่เราหาค่าสหสัมพันธ์แล้ว ผู้วิจัยจะแปลผลและตีความหมายของเกณฑ์การประเมินที่มีสหสัมพันธ์กับภาพถ่ายบุคคลหัวข้อ “มิตรภาพ” ที่มีคุณค่าที่ดี เพื่อนำไปสู่คำอธิบายถึงตัวชี้วัดเชิงปฏิบัติการ ซึ่งในประเด็นนี้ ผู้วิจัยจะได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะการพรรณนาวิเคราะห์ (descriptive analysis)

12.6 วิธีการดำเนินงานตลอดโครงการ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบกลุ่มและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณด้วยตนเอง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา COM 223 การถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลเพื่อสรุปเป็นรายงานวิจัยต่อไป

13. ขอบเขตของการวิจัย/

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Analysis) โดยศึกษาเกณฑ์การประเมินคุณค่าของภาพถ่ายเฉพาะภาพบุคคลหัวข้อ “มิตรภาพ” ที่ได้รับการนำเสนอทางสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเว็บไซต์ในระหว่างเดือนมิถุนายนปี พ.ศ. 2557 ถึงพฤศจิกายน 2557

14. แผนงานและระยะเวลาการทำวิจัย

ตุลาคม 2557 ถึง ธันวาคม 2557

	ตค.	พย.	ธค.	มค.	กพ.
1. นำเสนอโครงการวิจัย	*****				
2. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	*****				
3. เก็บรวบรวมข้อมูลภาพถ่ายบุคคล		*****			
4. เก็บข้อมูลการสัมภาษณ์นักศึกษา		*****			
4. วิเคราะห์ข้อมูล		*****			
5. เขียนรายงานการวิจัย			*****	*****	
6. ส่งผลงานการวิจัย					*****

15. งบประมาณ

1. ค่าตอบแทน

1.1 ค่าตอบแทนที่ปรึกษาโครงการ 1 คน (ภายใน) 1,000 บาท

2. ค่าใช้สอย

3.1 ค่าจ้างพิมพ์งานและสำเนาเนื้อหา (เหมาจ่าย) 5,000 บาท

3.2 ค่าเข้าปกรูปเล่มงานวิจัย (200 บาท x 4 เล่ม) 800 บาท

3.3 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด (เหมาจ่าย) 1,000 บาท

รวมงบประมาณที่หัวหน้าโครงการได้รับ 7,800 บาท

3. อื่น ๆ (จ่ายในนาม ศสพ.)

3.1 ค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ท่าน 1,000 บาท

3.2 ค่าตอบแทนผู้ตรวจสอบบทคัดย่อไทย-อังกฤษ 200 บาท

3.3 ค่าสมนาคุณโครงการวิจัยที่เสร็จสมบูรณ์ 3,000 บาท

3.4 ค่าใช้จ่ายในการเผยแพร่และนำเสนอผลงานวิจัย 10,000 บาท

รวมเป็นจำนวนเงิน 22,000 บาท

16. เอกสารอ้างอิง

กฤษณ์ ทองเลิศและชำนาญ หลายเจริญโชคชัย. “การบูรณาการภาพบุคคลกับโครงสร้างรูปอักษรที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวังทางเพศในงานโฆษณาอินส์” .นิตยสารศิลปวัฒนธรรม. 17, 1 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2556) : 185-195.

กฤษณ์ ทองเลิศและพรหมพงษ์ แก้วดวงเด่น. “รายงานการวิจัยเรื่องหน่วยประกอบของภาพข่าวกีฬาต่อการรับรู้ของผู้รับสาร”. นิตยสารศิลปวัฒนธรรม. 8, 1 (ปีการศึกษา2547) : 108-119.

กฤษณ์ ทองเลิศ, พรหมพงษ์ แก้วดวงเด่นและอนุสรณ์ ศรีแก้ว. “เกณฑ์การประเมินคุณค่าผลงานภาพถ่ายเชิงวารสารศาสตร์ของนักศึกษาในมุมมองของผู้เรียนการถ่ายภาพเชิงวารสารศาสตร์”. นิตยสารศิลปวัฒนธรรม. 9, 2 (ปีการศึกษา2548) : 77-82.

Banister, Peter, Burmaan, Erica, Parker, Ian, Taylor, Maye, and Tindall Carol. Qualitative methods in psychology. Backingham: Open University Press ,1994.

Gillian Rose. Visual Methodologies. London : Sage Publications Ltd., 2001.

Horton Brian. Guide to photojournalism. New York: McGraw-Hill, 2001.

Nick Lacey. Image and Representation. London. Macmillan Press LTD, 1998.

ลงนาม _____ ผู้เสนอโครงการ
(นายอนุสรณ์ ศรีแก้ว)

17. ความเห็นของหัวหน้าภาควิชา/ หัวหน้าสาขาวิชา/ หัวหน้าหน่วยงาน

ลงนาม _____
(นายอายุวัฒน์ รงคะประยูร)

18. ความเห็นของคณะกรรมการประจำคณะ (ลงนามโดยคณบดี)

ลงนาม _____

(นายอนุสรณ์ ศรีแก้ว)

หมายเหตุ โปรดแนบประวัตินักวิจัยมาพร้อมกันด้วย